UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jonatha machabeo. Cap[itulum]. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ruſalē. Sed q꞉ eſca eis deficiebat: inita pace ficta rex cum iudeis: vt ſuis legibus vterentur intrauit in montem ſion: ſtatimqꝫ rupto federe murū deſtruxit in gyꝛo: occiſoqꝫ menelao: qui pontifex fuerat: reuerſus eſt antiochiam cum gente ſua. Demetrius ṽo ſother olim frater antiochi epiphanis ⁊ patruus antiochi eupatoris: audito ꝙ frater ſuus moꝛtuꝰ eſſet: cū eſſet rome rediͦt in ſyꝛiam qui omni populoꝝ fauore ſuſceptus occiſo antiocho nepote ſuo: et lyſia eius nutritoꝛe: rex cōſtitutus eſt. Ad quem venientes quidam impij ex iſrael cū alcimo viro alieno a genere ſacerdotali qui ſacerdotium ambiebat: accuſauerunt iudam: ꝙ omes regis amicos occidiſſet: vel a terra ſua expuliſſet. Rex ṽo conſtituit alcimum ſacerdotē: et miſit bacchidem cum exercitu in iudeam. Qui miſit nuncios ad iudeam et fratres eius in dolo loquentes de pace: nec attendit iudas ſermonibus eoꝛum. Multi ṽo de populo credentes ei egreſſi ſunt ad bacchidem: qui occidit ex eis cccccc. viros: alij autē ab eo fugerunt. Tuncrecesſit bacchides ad hieruſalem: committēs regionē alcimo: ⁊ reuerſus eſt ad demetrium regem in antiochiam. Alcimus ṽo ſeducens populum verbis fecit mala in iſrael pluſꝙ gētes. Iudas ṽo faciebat vindictā in viros legis deſertoꝛes. Alcimus ergo videns ꝙ nō poſſet iudā vincere: rediͦt ad regē: accuſans illū in multis. Qui miſit nicanoꝛē ad perdendū populum iudeoꝝ. Et venit nicanoꝛ in hieruſalē cū exercitu viſus iude verbis pacificis. Sed iudas intelligens eius inſidias: exiliͦt ab eo: ⁊ ad ſuos refugit. Sed poſtea congreſſus cū nicanoꝛe victus eſt: ⁊ fugit in ciuitatē dauid. Nicanoꝛ autē apponens manū capiti cū exiret ex hieruſalem iurauit ſe templum dn̄i ſuccenſurū. Et veniens bethoꝛē ſuſcepit exercitū ſibi a rege deſtinatū. Iudas ṽo cum. iij. milibus ſequens eū cōmiſit pꝛeliū cum eo. iij. die menſis martij: ⁊ contrita ſunt caſtra nicanoꝛis: fugitqꝫ eius exercitus: quos iudei perſequentes eos occiderunt. Et caput nicanoꝛis amputatū: dexterāqꝫ manū: eiꝰ quē ſuperba contra tēplū extēderat ſuſpēderūt. Linguā ṽo minutatim inciſam auibus ad comedendū dederūt: ⁊ diē hunc ſolennē ſtatuerūt. ¶ Deinde iudas cū populo romanoꝝ cōfederatꝰ eſt: faciēs ſecū amicitias ꝑpetuas in tabulis eneis conſcriptas in memoꝛiale ſempiternū. ¶ Demetrius ṽo rex audita moꝛte nicanoꝛis miſit rurſum bacchidē ⁊ alcimū in iudeā cū exercitu copioſo. Qui venerūt i beroea: iudas ṽo cū tribus milibus caſtra poſuit in laiſa. Qui videntes multitudinē hoſtiū timuerūt: vn̄ ⁊ plures de caſtris ſe a iuda ſubtraxerūt: vt nō remanerēt cū eo niſi. cccccccc. viri. Sed iudas diſſolutus eſt: q꞉ bellū perurgebat eū: nec habebat tēpus exercitū cōgregādi. Cūqꝫ oēs abire vellent: hoꝛtatus eſt eos iudas: vt pugnarent pꝛo lege dn̄i: ⁊ potius in virtute ſua moꝛerent̄ ꝙ īducere ſibi oppꝛobꝛiū. Et hoc dicto cōgreſſi ſūt cū hoſtibꝰ expugnātes coꝛnu dextrū. Qui aūt in ſiniſtro coꝛnu erāt: venerūt eis a tergo: ⁊ ingrauatū eſt pꝛeliū. Occiſuſqꝫ eſt iudas: ⁊ ceteri fugerūt. Simō aūt ⁊ ionathas fratres eius redimentes coꝛpus iude ab hoſtibus: tulerunt illud in modin ⁊ ſepelierūt in ſepulchꝛo patrum ſuoꝝ. Planxitqꝫ eum omnis populus planctu magno. Elegitqꝫ ionatham in ducem ſibi. Hec vnde ſupꝛa.

¶ De ſancto Ionatha machabeo. Cap. iij.

IOnathas machabeus ſacerdos ⁊ dux iudeoꝝ filius mathathie ſupꝛapoſiti iude fratri ſuo i ducatu iudeoꝝ ſucceſſit. Qui accepto pꝛincipatu fugit cū ſuis in deſertū thecue ꝓpter bacchidē ducem demetrij regis: de quo ſupꝛa ꝑrimo dictū eſt. Miſitqꝫ iohannē fratrē ſuū ad nabutheos amicos ſuos: vt ei apparatū ſuum cōmodarent. Sed exeuntes filij zambꝛi percuſſerunt iohannē. Quod audiens ionathas ⁊ ſimon frater eius ſurrexerunt in filios zābꝛi dū nuptias celebꝛarēt: ⁊ occiderūt eos in vindictā ſanguis fratris ſui. Hoc aūt bacchides intellecto venit cōtra ioꝛdanē in virtute magna. Cōmiſſoqꝫ pꝛelio cū ionatha ⁊ ſuis occiderūt ex parte bacchidis mille viri: verſuſqꝫ in fugā rediͦt ad regem ſyꝛie demetriū. Tunc alcimus pꝛecepit deſtrui muros domus ſancte interioꝛis operaqꝫ ꝓphetarū. Sed percuſſus a deo paraliſi moꝛtuꝰ eſt cū toꝛmēto magno. Et extunc ionathas pontificatū tenuit. ¶ Eodē tp̄e quidā iniqui ex iſrl̄ reduxerūt bacchidē ducē regis demetrij in iudeā. Qui voluit cōpꝛehēdere ionathā occulte: ſed nō potuit: q꞉ innotuit eius cōſiliū ionathe. Qui appꝛehendens. l. viros ex inſidijs occidit eos: ⁊ receſſit cū ſuis in bethbeſſa: q̄ eſt in deſerto. Et accendit bacchides: ⁊ obſedit bethbeſſam. Et egreſſus ionathas percuſſit per noctē inimicos oſtiū in tabernaculis ſuis. Et pugnauit cōtra bacchidē: ⁊ cōtritus eſt ab eo. Qui iratꝰ cōtra viros q̄ reduxerūt eū in iudeā: multos ex eis occidit. Deinde cū ionatha pacē firmauit reddēs ei captiuos: quos pꝛedatꝰ fuerat. Et ſic rediͦt in terrā ſuā. Ionathas aūt ſedēs in machinas iudicabat ibi ppl'm: ⁊ exterminauit impios ex iſrl̄. ¶ Poſt hec egreſſus q̄dā extreme foꝛtis iuuenis noīe alexander: adiuuantibus ſe ptolomeo philomatre rege egypti: et attalo rege aſie bellum demetrio regi ſyꝛie intulit: victūqꝫ vita ⁊ regno pꝛiuauit: ⁊ ſic regnū eius obtinuit. Qui mox audita fama ionathe ⁊ fratrū ſuoꝛum: ſcripſit ad eum epiſtolas conſtituens

cum ſibi amicum: miſitq; ei purpuram et coronam. Et induit ſe ionathas ſtola ſancta in die ſolēni ſcenophegie: ⁊ congregauit exercitum: ⁊ fecit ſibi arma copioſa. ❡ Cum autē alexander rex cleopatrā filiā ptolomei euergetis regis egypti in vxorē duceret apud ptolemaidā: vocauit ad ſe ionathā ducem iudeoꝝ ac ſummū ſacerdotē: qui inuenit gratiā in cōſpectu predictorum duorū regum: ⁊ honoratus eſt ab eis: et indutus eſt purpura: et ſcriptus inter primos amicos regis. Et ſic honoratus hieruſalē cum gloria magna regreſſus eſt. Qui deinde cū romanis amicitias renouauit: ⁊ cū lacedemoniis de nouo contraxit. ❡ Poſt hec autē demetrius filius primogenitus demetrii olim regis ſyrie reſumptis viribus rediit in maritimā philiſtinorū: ⁊ in ſyriā celes: ducemq; ſui exercitus cōſtituit apolloniū: qui ionathā ꝓuocauit ad bellum. Egreſſuſq; ionathas de hieruſalē cum decem milib⁹ venit ioppen: ⁊ expulſo inde apollonio obtinuit eam. Deinde cōmiſit cum eo prelium in campo: fugiēteſq; equites apollonii in azotum intrauerunt phanū dagon. Jonathas ꝟo eos inſecut⁹: phanū cum eis: qui intus erāt ſuccendit: fuitq; numerus occiſorum octo milia: inde tranſitum faciens per aſcalonē: ſuſceptus eſt cū gloria: indeq; rediit hieruſalē. Quod audiens alexander rex addidit adhuc glorificare ionatham: mittens ei tabulā auream: que ſolet dari cognatis regis: vtebaturq; ionathas inſignibus regis. ❡ Cum autē alexander perambulaſſet in ſupiores partes ſyrie: ſocer ei⁹ ptolomeus rex egypti cum virtute magna ingreſſus eſt ſyriā. Cui vt pote regis ſocero ciues occurrerunt: et ciuitates ei aperuerunt. Qui obtentis vrbibus in dolo tulit filiā ſuam: quā alexandro in coniugem dederat: ⁊ tradidit eā demetrio quondā filio demetrii regis: ⁊ impoſuit ei diadema ſyrie ⁊ egypti. Quod alexāder agnoſcens venit contra eum: ſed a ptolomeo victus fugit in arabiā cum antiocho filio ſuo ad parentes maternos. Rex autē arabum timens ptolomeum: occidit alexandrum filiumq; eius reſeruauit. Et ſic regnauit demetrius in ſyria per ptolomeum. ❡ Eodem tempore cum ionathas expugnaret arcem hieruſalē: demetrius nouus rex ſyrie venit ptolemaidā: ⁊ ſcripſit ionathe: vt ſibi occurreret arce dimiſſa. Qui veniens ad regem honoratus eſt ab eo: ⁊ in ſacerdotium confirmatus. Interea cum miſiſſet ionathas machabeus tria milia electorū virorū: ⁊ liberaſſent regē: quē antiocheni volebant occidere. Rex quoq; poſtmodū pacem cum antiochenis feciſſet: ad eorum ſuaſionē vexauit ionathā valde recedens ab eo. Sed poſtq̄ tryphon de arabia reuerſus adducto ſecū antiocho alexandri filio veniſſet antiochiā: eamq; vi armorū obtinuiſſet: ⁊ demetriū expuliſſet: impoſitoq; ſibi antiochus diademate regnare cepiſſet: ſcripſit antiochus ionathe gratas epiſtolas: fecitq; ſecū amicitias: et in ſacerdotē illum confirmauit. Simon autem fratrem eius principē iudeorum conſtituit. ❡ Poſtmodum ꝟo cogitauit tryphon occidere antiochum: quem regem ſyrie ſublimauerat: ⁊ regnum inuadere: ſed timuit ionatham ducem iudeorum ſtrenuiſſimū antiochi defenſorem. Eligenſq; primum ionatham occidere: ſcripſit ei: vt ſibi in bethbeſſam occurreret. Qui dum veniſſet ad eum cum quadraginta milibus virorum: ſuaſit ſibi tryphon: vt paucis aſſumptis ſecū iret ad ptolemaidā: quam ſibi traderet poſſidendam. Et credidit ei ionathas. Cepitq; illum triphon: ⁊ qui cum eo erant occidit. Jonatham ꝟo in cuſtodia detinuit. Deinde veniens hieruſalem ſcripſit ſimoni: quia pro argento: quem ionathas debebat eum detinuerat. Quod ſi mitteret centum talenta argenti ⁊ duos filios eius obſides: ipm remitteret. Simon autem licet dolum cognoſceret: ne tamen populus murmuraret: ꝙ fratrem nollet redimere: miſit pueros cum argento. Et mentitus eſt tryphon: occiditq; ionathā ⁊ filios eius. Reuerſuſq; antiochiam occidit antiochum dominum ſuum: ⁊ regnum vſurpauit. Simon autem accipiens oſſa ionathe fratris ſui et filiorum ſepeliuit ea in tumulo paterno in modin. Factuſq; eſt dux iudeorū loco fratris. Hec vnde ſupra.

❡ De ſancto Simone machabeo. Cap. liij.

SImō machabeus dux et pontifex iudeorum filius ſupra nominati matathei ionathe fratri ſuo in ducatu iudeorū ſucceſſit. Qui accepto principatu faciens pacem cum demetrio rege. Quē triphon a regno ſyrie expulerat: vt ſupra proxime dictum eſt: miſit ei munera: vt faceret remiſſionem regioni iudeorum. Demetrius autem oblata gratanter accipiens: abſoluit iudeos ab omni tributo. Extunc cepit populus iſrael ſcribere in tabulis ⁊ geſtis publicis annotationes tēporis. Tūc deſcēdit ſimon in gazā: ⁊ capta ciuitate eiecit idolatras ex ea ac mundauit eam. Dehinc obſedit illos: q̄ erāt in arce in hieruſalē. Quibus inde eiectis ⁊ arce mūdata: intrauit in ea ſimon cū muſicis inſtrumētis hymnis ⁊ ramis palmarū: ſtatuens: vt oībus annis ageret hic dies cum leticia: videns autē Simon iohannem filium ſuum: ꝙ vir erat prelii: poſuit eum ſub ſe ducē: ⁊ dedit ei gazam ad habitandum. ❡ Eodem tempore congregauit rex Demetrius exercitum: vt tryphonem qui eum ab antiochia fugauerat expugnaret. Sed triphon auxilio regis perſidis